

جنگ، امت را خانواده کرد؛ سهم زنان و کودکان

حضور مردم در این شب‌ها فهم ما را از پیوند خانواده کوچک و خانواده ایمانی بزرگ شکل یا ارتقا داد.

حضور مردم در این شب‌ها فهم ما را از پیوند خانواده کوچک و خانواده ایمانی بزرگ شکل یا ارتقا داد.

خبرگزاری مهر، یادداشت مهمان_حجت الاسلام محمدرضا زیبایی نژاد، رئیس پژوهشکده زن و خانواده، سقیفه تنها انحراف از #امامت به خلافت و سلطنت نبود بلکه انحراف از طرح و نقشه جامع الهی بود که امام تحقق بخش و حراست کننده از آن بود. امام که نباشد، نسخه های بدلی، عابد و زاهد هم که باشند نه تنها صلاحیت برپایی این طرح را ندارند که صرفا کارکرد "نقشه به هم زن را ایفا می کنند." ولی غیر الهی "کجا و "طرح الهی" کجا؟

طرح الهی امت سازی، ساختن خانواده ای بزرگ است؛ خانواده ای که رابطه اش با ولی را استعاره خانوادگی "پدر" (انا و علی ابوا هذه الامه) و رابطه مؤمنان با یکدیگر را استعاره خانوادگی "برادر" (انما المومنون اخوه) بیان می کند. بنابر این امت یک خانواده بزرگ است که در آن پیوند های عاطفی، پشت گرمی و مراقبت وجود دارد.

در این خانواده بزرگ "سرزمین" خانه ایست که حراست از آن واجب و به معنای حراست از موجودیت خانواده است و پرچم نماد برپا بودن خانه و خانواده.

جنگ رمضان آموختنی های بسیاری برایمان داشت که یکی از آنها فهم خانواده چند لایه است؛ لایه درونی آن خانواده هسته ای و سپس خانواده گسترده، لایه بعدی آن محله و لایه فوقانی آن خانواده بزرگ ایمانیست. پیوند این لایه ها با هم موضوعی قابل مطالعه است.

حضور مردم در این شب‌ها فهم ما را از پیوند خانواده کوچک و خانواده ایمانی بزرگ شکل یا ارتقا داد. هرچه گذشت وجوه زنانه و خانوادگی بیشتری در صحن شهر دیدیم. نسبت تعداد کالسکه ها به کل جمعیت، نسبت حضور کودکان و نوجوانان به کل جمعیت در حال افزایش بوده است. ترکیب ها خانوادگی تر شده است؛ به این معنا که مؤمنان میان خانواده کوچک و خانواده ایمانی بزرگ پیوند زده اند.

محله ها مسجدها محور شده اند و ظرفیت خانواده ها را به کارگرفته و گروه های بسیج مردمی ساخته اند؛ اطلاعات تخصصی اهل محل را دریافته اند تا در صورت بروز سانحه ظرفیت های مردمی به کمک بیاید. این بدین معناست که خانواده کوچک با خانواده محلی پیوند خورده است.

موكب ها به طرز جالب توجهی زنانه شده اند؛ برخی کاملا زنانه و برخی با حضور چشمگیر آنان. این بدان معناست که فکر زنانه هم جا باز کرده و راه می گشاید. زنان که پای کار باشند میز و صندلی های کوچک و کاغذ و مداد نقاشی هم هست، کودکان هم سهمی از تریبون های شعار پیدا می کنند و پذیرایی ها هم متناسب با ذائقه کودکانه نوسازی می شود؛ لقمه های کوچک و شکلات و آب نبات.

تکرار برنامه در هر شب خانواده ها را به این فراست رسانده است که باید میان تکلیف اجتماعی و ایمانی با گذران پر نشاط #زندگی خانوادگی جمع کنند. از این رو سعی کرده اند تا حضورشان پر نشاط و دست در دست اعضای خانواده باشد.

مدت ها بود که والدین دست فرزندان خود را در مدت طولانی در دست خود نفرشده بودند. حالا بیش از هر زمانی خود را در کنار هم و نیازمند به هم می بینند. شکاف نسلی در میانشان کم رنگ تر از همیشه است.

امت یعنی خانواده ای بزرگ که ذیل یک پرچم جمع شده و یک مطالبه دارند. خانواده ای که رنگ خود را به خانواده های کوچک می زند و ظرفیت آنها را به کار می گیرد.

چرا تا کنون حس هم خانوادگی مشترک را به این شیرینی درک نکرده بودیم؟